

[Udenrigsministeren]

blive tale om dansk bistand inden for landbrugssektoren, bl. a. ved udsendelse af eksperter.

For så vidt angår den i det stillede spørgsmål omtalte internationale udviklingsfond for et uafhængigt Zimbabwe, kan det oplyses, at en sådan fond endnu ikke er oprettet. Under forfatningskonferencen i London var der enighed om, at det var Zimbabwes fremtidige regering, som burde afgøre spørgsmålet om formerne for og omfanget af udviklingshjælp til landet. Spørgsmålet om udviklingshjælp vil derfor først blive taget op på ny, når der i Zimbabwe er dannet en regering, der kan vurdere behov og opstille ønsker om hjælp fra det internationale samfund. Såfremt der måtte blive oprettet en udviklingsfond, vil det være naturligt, at Danmark yder sin andel hertil.

Spm. nr. 179

Til *udenrigsministeren* (14/12 79) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Med hvilken begrundelse har Danmark på FNs generalforsamling stemt imod en resolution, der vender sig mod Israels atomoprustning?«

Begrundelse

På personlig instruks fra udenrigsministeren har Danmark på FNs generalforsamling stemt imod en resolution, der vender sig mod Israels atomoprustning.

Dette virker helt grotesk, fordi en sådan stemmeafgivning er medvirkende til at øge mulighederne for en omfattende krig i Mellemøsten.

Israel har gennem årene benægtet, at landet allerede har atomvåben, men alt tyder på, at landet faktisk er i besiddelse af disse.

Beslutningen bliver endnu mere besynderlig, når det er en kendsgerning, at såvel BRD som Frankrig og Sverige undlod at stemme.

Besvarelse (21/12 79):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Irak har på FNs 34. generalforsamling fremsat et resolutionsforslag, som alene retter sig mod en israelsk nuklear bevæbning (Israels nuclear armament). Forslaget svarer i udstrakt grad til et ligeledes af Irak på FNs 33.

generalforsamling fremsat resolutionsforslag vendt mod militært og nukleært samarbejde med Israel, som Danmark stemte imod.

Baggrunden for den danske stemmeafgivning var en overbevisning om, at det irakiske forslag som ensidigt vendt mod Israel og dermed ubalanceret ikke ville virke befordrende for fredsbestræbelserne i Mellemøsten, men tværtimod måtte befrygtes at ville hæmme disse.

Den danske negative holdning til det af Irak på FNs 34. generalforsamling fremsatte forslag om israelsk nuklear bevæbning er baseret på de samme betragtninger, hvortil kommer, at en dansk afståelse ville have kunnet opfattes som en ændring af den danske Mellemøstpolitik, som der ikke ville være grundlag for.

Fra regeringens side vurderes forslaget – selv om dette har undergået visse ændringer sammenholdt med sidste års forslag – som lige så konfrontationsfremmende og på grund af sin ensidige karakter ikke som egnet til at fremme tilvejebringelse af en retfærdig og varig fred i området. Foruden Danmark stemte bl. a. lande som Norge, Island, Holland og Belgien imod forslaget.

Regeringens holdning ændrer naturligvis intet ved den traditionelle danske politik til støtte for bestræbelser på at undgå en spredning af atomvåben, som på dette års generalforsamling er kommet til udtryk gennem vor jastemme til resolutionsforslaget om en kerneruvåbenfri zone i Mellemøsten. Vi finder imidlertid ikke, at vi tjener denne sag ved at pålægge et enkelt land i regionen særlige krav og restriktioner, således som det irakiske resolutionsforslag stillede krav om.

Spm. nr. 180

Til *udenrigsministeren* (14/12 79) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil Danmark på linie med Sverige stemme for Cubas optagelse som ikke-permanent medlem af FNs sikkerhedsråd?«

Begrundelse

I de 53 eller flere afstemninger, der har været foretaget på FNs generalforsamling, om, hvem der skal repræsentere de latinamerikanske lande i FNs sikkerhedsråd, har Cuba været den stat, der har fået de fleste